

ת"ד 11577/04/20 - מדינת ישראל נגד ע' ל'

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

ת"ד 11577-04-20 מדינת ישראל נ' ל'

כבוד השופט יהונתן שניאור	בפני
המאשימה	
נגד	
הנאשם	ע' ל'

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו ביום 14.9.21 בכתב אישום מתוקן המייחס לו את העבירות הבאות:
נהיגה בקלות ראש - עבירה לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה התשכ"א-1961 (להלן: "הפקודה"),
נהיגה משמאל לקו הפרדה רצוף - עבירה לפי תקנה 36(ג) לתקנות התעבורה התשכ"א-1961 (להלן: "התקנות"),
התנהגות הגורמת נזק - עבירה לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה ו**גרימת חבלה של ממש** - עבירה לפי סעיף 38(3) לפקודה.
2. עפ"י המתואר בכתב האישום, ביום 4.12.19 בשעה 08:27 או בסמוך לכך, נהג הנאשם ברכב בכביש 60, איזור שיפוט ירושלים, בכביש דו סטרי נתיב אחד לכל מסלול. המסלולים מופרדים ע"י קו הפרדה רצוף. בשלב מסוים נהג הנאשם ברשלנות, במהירות בלתי סבירה ובאופן שמנע ממנו את השליטה ברכב, וכתוצאה מכך סטה למסלול הנגדי והתנגש חזיתית ברכב שבא מולו (להלן: "הרכב המעורב").
3. כתוצאה מהתאונה, ניזוקו הרכבים והנאשם נחבל בגופו. כמו כן נהג הרכב המעורב (להלן: "המתלונן") נחבל בחבלות של ממש כשנגרם לו בלט בחוליה 3C, שבר בחוליה צווארית ושבר בחוליות 4C, 5C. בעקבות חבלות אלו, עבר נהג הרכב המעורב ניתוחים ביום 7.1.20 וביום 9.1.20, שלאחריהם שוחרר מאישפוז ביום 13.1.20 תחת טיפול תרופתי וחופשת מחלה למשך חודש.
4. הנאשם מחזיק ברשיון נהיגה משנת 2010 לחובתו 10 הרשעות קודמות, רובן מסוג ברירת משפט למעט אחת. ביום 20.11.18 הורשע הנאשם בעבירה של עקיפה תוך חציית קו הפרדה רצוף בניגוד לתקנה 47(ה)(5) לתקנות התעבורה.

תסקיר שירות המבחן

5. ביום 3.1.22 הוגש התסקיר הראשון בעניין של הנאשם, ממנו ניתן ללמוד כי הנאשם בן 30, נשוי ואב לילד, אינו עובד ומתקיים מקצבת נכות של המוסד לביטוח לאומי. משפחת המוצא של הנאשם תוארה בהרחבה כמשפחה חמה ומלוכדת. הורי הנאשם מתוארים על ידו כדמויות תומכות ומעוררות השראה אשר מהווים לו משענת ובעיקר לאור מצבו הרפואי.
6. הנאשם התקשה במסגרות לימודיות חרדיות ואולם על אף הקשיים איתם התמודד הציג מהלך חינוכי תקין וחיובי. הנאשם לא גויס לצה"ל עקב "אי התאמה" והיעדר מוטיבציה.
- בהיותו בן 20, לאחר שלמד מקצוע ספרות, אובחן הנאשם כחולה בדלקת "סקרואליטיס" המתבטאת בכאבים עזים בגב ובמפרקים, ומאז לא עובד ונתמך ע"י הביטוח הלאומי.
- הנאשם תיאר מצב ולפיו לאור מחלתו סובל מהתקפים תכופים המלווים בכאבים עזים ואשר מקשים עליו בתפקודו היומיומי ומשפיעים על זהותו ומהלך חייו. למרות קשייו המרובים, נישא הנאשם והוא אב לילד כבן 3.
7. הנאשם נעדר עבר פלילי ועברו התעבורתי מפורט לעיל.
8. בהתייחסותו לתאונת הדרכים שאירעה, ציין הנאשם מחד כי אכן איבד ריכוז ותשומת לב אך מאחר ולא שמר מרחק מהרכב שלפניו, נאלץ לסטות למסלול הנגדי בפתאומיות. מאידך טען כי עובדות כתב האישום אינן משקפות את מצב הדרך עובר לתאונה. זאת מאחר ובניגוד לאמור בכתב האישום, התנועה הזדחלה לאיטה בשל פקק תנועה ומהירות נסיעתו היתה נמוכה, מתחת ל-10 קמ"ש.
- הנאשם ציין כי כבר ביום התאונה הבין את טעותו והביע צער על הפגיעה במתלון.
- כמו כן ציין כי יצר קשר עם משפחת המתלון על מנת לדרוש בשלומם.
9. לאחר ששירות המבחן שקל את גורמי הסיכון והסיכוי לשיקומו של הנאשם, התרשם שירות המבחן כי הנאשם סובל מקשיים ביכולות ההסתגלות והיציבות, מתקשה להסתגל למשברים בחייו ובעיקר עקב מצבו הרפואי. שירות המבחן התרשם כי הנאשם בעל נטייה למיקוד שליטה חיצוני אשר מרבה להתייחס למצבו ובעיקר להתנהלותו כאל גזירת גורל מבלי לנסות לשנותם.
- שירות המבחן התרשם כי לנאשם קושי בוויסות הרגשי אשר עלול להשפיע בין היתר על תרבות נהיגתו. לאור המגבלות מהן סובל, הנאשם נאחז בנהיגה כמקור לתחושות שליטה המחזקות את ערכו העצמי ועקב כך מתקשה בהצבת גבולות, דבר המהווה גורם סיכון להישנות העבירה.
10. ואולם, לאור העובדה שנעדר כאמור עבר פלילי, ועברו התעבורתי אינו מכביד, שקל שירות המבחן להפנות את הנאשם לטיפול בקבוצה פסיכו-חינוכית בשיתוף עמותת "אור ירוק". ואולם, הנאשם סרב

להשתלב במסגרת טיפולית. שירות המבחן המליץ גם על הטלת צו של"צ בהיקף נרחב ואולם הנאשם לא גילה מוטיבציה ומחוייבות והתנגד לביצוע עונש של"צ עקב מצבו הרפואי.

לאור האמור, התקשה שירות המבחן לבוא בהמלצה עונשית ונמנע מהמלצה שיקומית בעניינו של הנאשם.

11. בדיון מיום 5.1.22 לאחר שהנאשם הביע רצונו לבצע עונש של"צ ולהשתלב במסגרת טיפולית, הורה כב' השופט ארנון איתן לשירות המבחן להגיש תסקיר משלים.

12. ביום 13.4.22 ניתן תסקיר משלים ובו דיווח שירות המבחן כי הנאשם הביע רצונו ומחוייבותו להשתתף בקבוצה טיפולית בשיתוף עמותת "אור ירוק", וכן לבצע צו של"צ. הנאשם הסביר כי חש שהן הקבוצה והן התנדבותו במסגרת השל"צ יתרמו גם לנסיונותיו לשפר מצבו הרפואי והנפשי. שירות המבחן העריך כי הירתמותו זו של הנאשם מונעת בעיקרה ממוטיבציה חיצונית הקשורה לחששו מגזר הדין, ואולם, מסגרת טיפולית והתנדבותית יכולות לתרום לשיקומו ולהשפיע על מצבו הרגשי והחברתי.

13. לסיכום, המליץ שירות המבחן על הטלת עונש של"צ בהיקף של 120 שעות, וכן על הטלת צו מבחן למשך שנה, במהלכו ישולב בקבוצה טיפולית כאמור לעיל.

טיעוני הצדדים וראיות לענין העונש

14. במסגרת הראיות לענין העונש, הגישה המאשימה את גליון הרשעותיו התעבורתי של הנאשם.

15. כמו כן ציינה המאשימה כי המתלונן לא היה מעונין להגיע לדיון או לחתום על תצהיר נפגע עבירה.

16. בטיעוניה לעונש טענה המאשימה כי הנאשם במעשיו פגע בערך המוגן של הפגיעה בבטחון הגוף ופגיעה בשלום הציבור, זאת לאור רשלנותו ולאור החבלות הקשות שנגרמו למתלונן, כאמור בכתב האישום.

17. לדברי ב"כ המאשימה, מתחם הענישה בתאונות דרכים שתוצאותן חבלה של ממש, נקבע על פי מידת הרשלנות וחומרת הפגיעות, ובמקרה דנן יש למקם הנאשם ברף הבינוני.

18. המאשימה הפנתה לפסיקה ולפיה במקרים בהם נגרמה חבלה של ממש ממשית יש להורות על מאסר בפועל והפנתה לענין זה לרע"פ 2564/12 קרני נ' מדינת ישראל, לרע"פ 8588/16 משה רז נ' מדינת ישראל ולפסיקה נוספת.

19. המאשימה סבורה כי לאור תסקירי שירות המבחן, לאור גורמי הסיכון, לאור העובדה שהנאשם בתחילה התנער מאחריות ולא שיתף פעולה עם שירות המבחן, לא ניתן לקבל המלצת שירות המבחן לענין עונש השל"צ והתוכנית הטיפולית.
20. המאשימה לא ציינה מהו מתחם הענישה הראוי וביקשה להשית על הנאשם את העונשים הבאים: מאסר בעבודות שירות למשך 5 חודשים, פסילה למשך 18 חודשים, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן.
21. ב"כ הנאשם הגיש לענין העונש מסמכים רפואיים המלמדים על מצבו הרפואי הקשה של הנאשם.
22. בטיעוניו הפנה ב"כ הנאשם לכך שהנאשם סובל מדלקת סקוראליאטיס, מוכר כנכה 100% ע"י המוסד לביטוח לאומי, ולאור מחלתו תלוי ברשיון נהיגה לצורך התניידות, לכך הנאשם לקח אחריות מלאה ושעברו התעבורתי אינו מכביד. כמו כן הפנה למצבו הרפואי של המתלונן אשר שוחרר מבית החולים לאחר כ-48 שעות, לא נזקק לשיקום וחזר לאיתנו.
- את סירובו הראשוני של הנאשם להשתתף בקבוצה טיפולית ולהתחייב לבצע של"צ תלה ב"כ הנאשם במצבו הרפואי.
23. לדברי ב"כ הנאשם מתחם העונש נע בין פסילת המינימום הקבועה בחוק, 3 חודשים, ועד לפסילה ארוכה יותר. לדבריו, במקרה דנן יש לחרוג ממתחם העונש לאור לקיחת האחריות וחסכון בזמן שיפוטי יקר. כמו כן יש לקחת בחשבון כי סבתו של הנאשם נהרגה בתאונת דרכים, ובשל כך מקפיד הנאשם על נהיגה זהירה.
24. ב"כ הנאשם הפנה למצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, לכך שרעייתו פוטרה מעבודתה וביקש להתחשב בכך לענין גובה הפיצוי.
25. ב"כ הנאשם הפנה למספר פסקי דין בהם לא נגזר עונש של מאסר בעבודות שירות אלא פסילה לתקופות קצרות.
26. הנאשם העיד לענין העונש והביע חרטה וענין במצבו הרפואי של המתלונן. כמו כן פרט לענין מצבו הרפואי והקושי שנגרם לו בעטיו. הנאשם תיאר את הקושי בתפקודו היומיומי, קושי בהרמת משאות ובעריכת קניות ועוד.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

27. על פי תיקון 113 לחוק העונשין ועל פי הפסיקה הנוהגת, על בית המשפט לבחון שלושה שלבים בכדי לגזור את עונשו של הנאשם. **שלב ראשון**, יש לקבוע את מתחם העונש ההולם את נסיבות המקרה הספציפי תוך בחינת מכלול השיקולים הנוגעים לנסיבות ביצוע העבירה. **שלב שני**, יש לבחון קיומם של חריגים המצדיקים סטייה מהמתחם שנקבע, דהיינו, קיומו של פוטנציאל שיקומי משמעותי או צורך מיוחד בהגנה על הציבור. אולם, אם בית המשפט לא מצא לחרוג ממתחם העונש שקבע, אזי יעבור **לשלב השלישי** שבו עליו לקבוע מהו העונש ההולם לנאשם בתוך המתחם (ראה: ע"פ 2918/13 **אחמד דבס נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 18.07.13)).

28. **הערך החברתי שנפגע** מהעבירות שביצע הנאשם הוא שמירה על חיי אדם, הגנה על שלום הציבור ופגיעה בבטחון משתמשי הדרך. בנהיגתו הרשלנית העמיד הנאשם את ציבור משתמשי הדרך בסכנה אשר התממשה עת גרם לתאונת דרכים בה נחבל המתלונן.

29. **מידת הפגיעה בערך המוגן** היא ברף הנמוך עד הבינוני. מחד למתלונן נגרמו בלט ושברים בחוליות הצוואר אשר דרשו ניתוח, ואולם מאידך לא נטען כי עבר שיקום ממושך או נותר עם אחוזי נכות.

30. **נסיבות הקשורות בביצוע העבירות**

מידת הרשלנות - מלמדת כי המדובר ברשלנות ברף הבינוני. לפי עובדות כתב האישום בהן הודה הנאשם נהג במהירות בלתי סבירה לתנאי הדרך באופן שמנע ממנו את השליטה ברכב וכתוצאה מכך סטה למסלול הנגדי וגרם לתאונה. נתתי דעתי לטענתו של הנאשם כי נסע בפקק במהירות נמוכה, לא שמר מרחק ולכן נדרש לסטות למסלול הנגדי בפתאומיות ואין בידי לקבל טענה זו העומדת בסתירה לעובדות כתב האישום בהן הודה הנאשם באמצעות בא כוחו, ועדיין, אין בפני נתונים לגבי מהירות נסיעתו עובר לתאונה.

חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירות - הנאשם הוא שנהג ברכב ולכן האחריות הבלעדית מוטלת על כתפיו.

יכולתו של הנאשם להימנע מהמעשה ומידת השליטה שלו על מעשיו - היה על הנאשם להימנע מלנהוג ברכב באופן שמונע ממנו את השליטה.

מדיניות הענישה הנוהגת

31. אשר למדיניות הענישה הנוהגת - מחד, לאור ריבוי תאונות הדרכים, בהן נפגעים חפים מפשע עקב רשלנותם של נהגים פזיזים וחסרי זהירות, על הערכאות הדיוניות להירתם למלחמת חורמה בנהגים עבריינים, המסכנים מדעת ושלא מדעת את הציבור ולהביאם לשלם מחיר גבוה על הפרת נורמות וכללי ההתנהגות הנאותים בכביש (ראו למשל, רע"פ 8612/20 יורם גבאי נ' מדינת ישראל (12.1.21)).

32. על הפסיקה מדיניות הענישה הנוהגת ניתן ללמוד מפסקי הדין הבאים:

רע"פ 8612/20 יורם גבאי נ' מדינת ישראל (12.1.21):

העבירות בהן הורשע המבקש: נהיגה בחוסר זהירות, סטיה מנתיב נסיעה וגרימת תאונת דרכים שתוצאותיה חבלות של ממש. על פי עובדות כתב האישום הנאשם סטה לשולי הכביש לאחר שהגיע לעומס תנועה, חסם דרכו של האופנוע שנהג בשולי הכביש והתנגש בו. החבלות שנגרמו: חבלות של ממש לרוכב האופנוע, נזקים משמעותיים והוא נזקק לניתוח חירום. העונש שנגזר: בית המשפט קמא גזר על המבקש 16 חודשי פסילה, מאסר מותנה וענישה נלווית. בית המשפט סווג את הפסילה כך שלא תחול על רכב מסוג מחפרון, על מנת שלא לפגוע בפרנסת המבקש. ערעורו של המבקש נדחה בקשת רשות ערעור נדחתה.

רע"פ 1694/19 לואי יאסין נ' מדינת ישראל (24.1.19):

העבירות בהן הורשע המבקש: נהיגה בקלות ראש, התנהגות הגורמת נזק לאדם או לרכוש וסטיה מנתיב הנסיעה. החבלות שנגרמו: שבר פתוח בירך ימין, שבר ברמס פוביס, שבר סבטרוכנטרי מימין, ושבר בטרוכנטר משמאל, הנהג המעורב נזקק לאשפוז, למספר ניתוחים ונדרש לעבור הליך שיקומי. רף הרשלנות: בימ"ש קמא קבע כי רשלנות המבקש מצויה ברף הבינוני-גבוה. מתחם העונש ההולם: בין מאסר על תנאי עד מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות לצד ענישה נלווית. העונש שנגזר: 45 ימי עבודות שירות, קנס בסך 1,000 ₪, 18 חודשי פסילת רישיון נהיגה, פסילה על תנאי, פיצוי לנהג הרכב המעורב בסך של 2,000 ₪ ומאסר על תנאי. ערעור שהגיש המבקש על הכרעת הדין נדחה, ואילו ערעורו על גזר הדין התקבל בחלקו כך שפסילת הרישיון הועמדה על 13 חודשים בפועל. בקשת רשות ערעור נדחתה.

רע"פ 7208/14 יהושע מרגוליס נ' מדינת ישראל (12.11.14):

העבירות בהן הורשע המבקש: נהיגה רשלנית, סטיה מנתיב נסיעה וגרימת תאונת דרכים. החבלות שנגרמו: שברים באגן, בלסת ובירכיים לשלושה נוסעים. העונש שנגזר: 10 חודשי פסילה, פסילה על תנאי וקנס בסך 1,200 ₪. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור על הכרעת הדין, קיבל את הערעור על חומרת העונש והעמיד את עונש הפסילה על 8 חודשים בפועל. בקשת רשות ערעור נדחתה.

רע"פ 1420/12 זורקובסקי נגד מדינת ישראל (2.12.13): העבירות בהן הורשע המערער: חוסר זהירות,

נסיעה לאחר ופגיעה בהולכת רגל. החבלות שנגרמו: שברים בכף הרגל. העונש שנגזר: 7 חודשי פסילה ועונשים נלווים. נקבע מתחם בין 3 ל-12 חודשי פסילה. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

עפ"ת (מחוזי חיפה) 52547-01-20 **עארף סאלימן נ' מדינת ישראל (05/02/2020)**: העבירות בהן הורשע המערער לאחר ניהול הוכחות: נהיגה בקלות ראש, פניה ימינה שלא בבטחה, גרימת תאונת דרכים. החבלות שנגרמו: לרוכבת האופניים נגרמו שברים מרובים בפניה ובאמת יד ימין בגינם עברה שיקום ממושך ונגדעה קריירת רכיבה מקצועית. העונש שנגזר: 12 חודשי פסילה בפועל, פסילה על תנאי ופיצוי בסך 7,500 שח לנפגעת העבירה. ערעורו של המערער לבית המשפט המחוזי על הכרעת הדין המרשיעה נדחה. ערעור המדינה על קולת העונש נדחה אף הוא.

עפ"ת (מחוזי חיפה) 46288-12-19 **בן פורת נ' מדינת ישראל (20.01.2020)** - העבירות בהן הורשעה המערער לאחר ניהול הוכחות: נהיגה בקלות ראש, סטיה שלא בבטחה, גרימת תאונת דרכים. החבלות שנגרמו לרוכב הקטנוע: חבלות של ממש ובין היתר נקטעה ידו. העונש שנגזר: 11 חודשי פסילה בפועל, פסילה על תנאי ופיצוי בסך 10,000 שח. ערעורה של המערער לבית המשפט המחוזי על הכרעת הדין המרשיעה נדחה. ערעור המדינה על קולת העונש נדחה אף הוא.

עפ"ת (מחוזי מרכז) 60577-12-17 **דניאל פליס נ' מדינת ישראל (14/03/18)** העבירות בהן הורשע המערער: נהיגה בחוסר זהירות, אי מתן זכות קדימה לרכב הבא ממול בצומת, גרימת תאונת דרכים. החבלות שנגרמו לרוכב האופנוע: חבלות של ממש ובין היתר קטעת ידו. העונש שנגזר: 24 חודשי פסילה בפועל, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי, צו של"צ בהיקף 350 שעות וקנס בסך 4,000 ₪. ערעורו לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש התקבל כך שרכיב הפסילה הועמד על 11 חודשי פסילה.

עפ"ת (מחוזי חיפה) 2068-03-17 **מדינת ישראל נ' דורון נוימרק (מיום 05/06/17)**: העבירות בהן הורשע המערער: נהיגה בקלות ראש בכך שסטה מנתיב נסיעתו לימין הדרך, פגע במעקה בטיחות, חזר לכביש ופגע ברוכב קטנוע. החבלות שנגרמו: חבלות של ממש מרובות. ל-11 ניתוחים ונקבעו לו 73% נכות. העונש שנגזר: 11 חודשי פסילה בפועל, מאסר מותנה, קנס ופיצוי כספי. ערעור המדינה על קולת העונש וערעור המשיב על חומרת העונש נדחו.

עפ"ת (באר שבע) 3186-09-13 **ערן מלול נ' מדינת ישראל (21.10.13)** העבירות בהן הורשע המערער: נהיגה בחוסר זהירות, אי מתן זכות קדימה בפניה שמאלה. החבלות שנגרמו: שבר בסטרנום, שברים בצלעות, שברים בברך, הנפגע נזקק לשיקום ולפיזיותרפיה. נקבע רף רשלנות בינוני. העונש שנגזר: 11 ח' פסילה, 200 שעות של"צ, התחייבות כספית, קנס ופסילה מותנית. בית המשפט המחוזי הפחית מהפסילה והעמידה על 8 חודשים והוסיף 3000 ₪ פיצוי לנפגע.

33. נמצאנו למדים כי במקרה של תאונת דרכים שגרמה חבלה של ממש מתחם הענישה נע בין המינימום הקבוע בחוק - פסילה שלא תפחת מ-3 חודשים, במקרה בו הרשלנות נמוכה והחבלות קלות, ועד מאסר בעבודות שירות ופסילה ארוכה של שנים, כאשר רמת הרשלנות גבוהה והחבלות קשות והכל בהתאם לנסיבות המקרה.

34. ככלל, ניתן לומר כי בתי המשפט נמנעים מהשתת עונש של מאסר בפועל במקרה בו נגרמה תאונת דרכים ללא עבירות נלוות (כדוגמת נהיגה בשכרות, נהיגה ללא רשיון נהיגה או בזמן פסילה), אלא במקרים בהם מדובר בחבלות של ממש ברף הגבוה מאוד וכשהנחבלים נותרים בחבלתם לאורך זמן, סובלים מנכות צמיתה ונדרשים לשיקום ארוך.

35. אשר לפסיקה אליה הפנו הצדדים:

ב"כ המאשימה הפנתה לרע"פ 2564/12 **יחיאל קרני נ' מדינת ישראל** (להלן: "קרני") וכן לרע"פ 8548/16 **רז משה נ' מדינת ישראל**, (להלן: "רז משה") ואולם לא ניתן ללמוד מתיקים אלה על המקרה שבפנינו.

בענין **קרני** - המדובר בחבלות קשות ביותר לאם ולבתה. לאם חבלת ראש, שברים מרובים בעצמות הפנים, שבר מרוסק בארובה ימנית עם חשש לפגיעה בעצב הראיה, שבר בסטרנום, שבר באגן וקרעים בפנים שהצריכו ניתוח. אושפזה בטיפול נמרץ מונשמת ומורדמת. לאחר אישפוז של 50 יום נזקקה לטיפול שיקומי. לבת נגרמו דימום בגזע המח וחבלות נוספות אשר כתוצאה מהן מתנהלת בצורה לא יציבה וסובלת מבעיות בדיבור. אף היא אושפזה למשך 50 ימים ונזקקה להשגחה צמודה של מבוגר בכל שעות הערות.

36. גם ענין **רז משה** אינו רלוונטי למקרה דנן, שם דובר ברשלנות חמורה ביותר עת הנאשם נסע במהירות של 89 קמ"ש במקום 50 קמ"ש ולנהגת המעורבת נגרמו חבלות של ממש קשות שבר פתוח בברך, שבר בשורש כף היד, וחבלות בפנים אשר בגינן עברה ניתוח וניזקקה למעקב אורטופדי.

37. אשר לפסיקה אליה הפנה ב"כ הנאשם, אין המדובר בהלכות מנחות או מחייבות. מעבר לכך, ב"כ הנאשם צירף פסיקה שאינה רלוונטית. למשל, מאחר והעבר התעבורתי היה מקל מאוד (ת"ד 11759-01-20, נוהגת משנת 1982 לחובתה 3 הרשעות קודמות שהתיישנו וכן ת.ד. 11490-11-18 נוהג משנת 1976 לחובתו 6 הרשעות קודמות), או בשל כשלים בראיות (ת.ד. 6514-02-20) או בשל העובדה שהמאשימה מלכתחילה סברה בטעוניה לעונש כי יש להסתפק בפסילה קצרה לאחר שכתב האישום תוקן (ת.ד. 2021-03-19).

38. נמצאנו למדים כי הן המאשימה והן הנאשם הפנו לפסקי הדין הנוחים להם, ומהפסיקה אשר הוגשה ע"י הצדדים, לא ניתן להסתייע בקביעת מתחם הענישה.

39. במקרה שבפני, מצאתי כי מתחם הענישה בעבירות המיוחסות לנאשם בנסיבות המתוארות בעובדות כתב האישום, בהתחשב ברמת הרשלנות ובחומרת החבלות נע בין 5 חודשי פסילה ועד 12 חודשים, לצד צו של"צ, פיצוי לנפגע העבירה וכן רכיבי ענישה צופי פני עתיד. לענין המאסר המתחם מתחיל ממאסר על תנאי ואינו מגיע עד מאסר בפועל.

השיקולים לגזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם

40. שיקולים המצדיקים חריגה ממתחם הענישה ההולם:

במקרה דנן לא מצאתי הצדקה לסטייה לחומרא או לקולא ממתחם הענישה ההולם. נתתי דעתי למצבו הרפואי של הנאשם ולקשיים הנובעים ממנו. הוצגו בפניי מסמכים רפואיים מהם עולה כי הנאשם סובל מכאבים עזים בגב תחתון טמקושי בהנעת המפרקים, מטופל תרופתית אך ללא שיפור משמעותי ומופנה תדיר לביקור במרפאות כאב. ואולם, מעבר לעובדה שחלק גדול מהתיעוד הרפואי אינו עדכני, אינני סבור שנסיבות אלו עולות עד כדי חריגה ממתחם הענישה לקולא.

41. בעת גזירת העונש המתאים לנאשם בתוך המתחם, אתחשב בקיומן של נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

לקולא - אתחשב בנטילת האחריות והבעת החרטה תוך הודאה וחסכון בזמן שיפוטי יקר, בחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות - כמעט 3 שנים, בנסיבותיו האישיות של הנאשם ובין היתר מצבו הרפואי והזדקקותו לרכב בשל מגבלותיו הרפואיות, בעובדה שהביע נכונות לבצע עונש של"צ ולהתנדב בקהילה.

42. נתתי דעתי לפגיעה הצפויה לנאשם שהינו נכה, הקים משפחה לאחרונה ולכך שהעונש שמהווה גם פגיעה במשפחתו. ואולם, אין להתעלם מחומרת העבירות, מתוצאתן, והאינטרס הציבורי במקרה דנן גובר.

43. הנאשם נעדר עבר פלילי. אשר לעברו התעבורתי מחד כמעט כל הרשעותיו מסוג ברירת משפט, וזו הפעם הראשונה שהיה מעורב בגרימת תאונת דרכים. ואולם יש להתחשב בכך שכשנה לפני התאונה הורשע בעבירה של עקיפה תוך חציית קו הפרדה רצוף לפי תקנה 47(ה)(5) לתקנות התעבורה.

44. אוסיף כי התמונה באשר למצבו הרפואי העדכני של המתלון לא נפרסה בפניי במלואה. המאשימה עשתה ככל שלא ידה בעניין זה, שוחחה עם המתלון והזמינה אותו לדין. המתלון בחר שלא להתייצב לדין וכמו כן סרב לחתום על תצהיר נפגע עבירה. לא מצאתי לנכון לזמנו בעל כרחו. עדיין, אי בהירות זו לא יכולה לעמוד לנאשם לרועץ.

45. לאחר שנתתי דעתי לאמור לעיל, מצאתי לגזור את עונשו של הנאשם ברף התחתון בענין רכיב עונש המאסר ובמעט מעל הרף התחתון בכל הנוגע לעונש הפסילה.

46. אני סבור שעל אף מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, לאור הסכמתו ולאור החבלות שנגרמו למתלון, יש מקום לפסוק פיצוי סמלי למתלון שזכאי אמנם לפיצוי מלא מכח דיני הנזיקין, ואולם דומני שפיצוי כזה, חלף הקנס, יתרום לנאשם עצמו.

47. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים לעונש ושקלתי את חומרת העבירות, את מתחם העונש ההולם, את נסיבותי האישיות של הנאשם ואת עברו התעבורתי, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. תשלום פיצוי למתלון עזאלדין ערמין ת.ז. 086917283 - בסך של 2,000 ₪.

הפיצוי ישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים, הראשון עד ליום 1.11.22.

ככל שקיימת הפקדה בתיק לטובת הנאשם, היא תקוזז לטובת הקנס והיתרה, ככל שתיוותר, תושב לנאשם, הכל כפוף לעיקול אם ישנו.

סכום הקנס יועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה.

הקנס ישולם לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.

מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000.

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

ב. פסילה מלקבל ו/או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 7 חודשים.

הנאשם יפקיד רשיונו או תצהיר על העדר רשיון, במזכירות בית המשפט, לא יאוחר מיום 1.12.22.

תשומת לב הנאשם לכך שהעונש המקובל על נהיגה בזמן פסילה הוא מאסר בפועל.

ג. פסילה מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 4 חודשים, וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

ד. אני מצווה על מאסרו של הנאשם למשך 2 חודשים וזאת על תנאי למשך 2 שנים, אם יעבור על הוראות סעיף 67 ו/או 10(א) לפקודת התעבורה תשכ"א-1961, שעניינם נהיגה בפסילת רשיון ו/או נהיגה ללא רשיון נהיגה בתוקף ו/או גרימת תאונת דרכים עם חבלה של ממש.

ה. הנאשם יבצע 120 שעות שירות לתועלת הציבור, בכפוף לתוכנית שיגיש שירות המבחן.

שירות המבחן יוכל לשנות את מקום ביצוע העבודות, תוך מתן הודעה לבית המשפט.

במידה ולא יעמוד בשל"צ, יפסל למשך 3 חודשים נוספים ללא צורך בדיון נוסף.

ו. ניתן בזאת צו מבחן לפיו הנאשם יעמוד בפיקוח שירות המבחן במשך 12 חודשים מהיום. הנאשם ישולב בכל קבוצה טיפולית לפי שיקול דעת שירות המבחן ויבצע בדיקות לגילוי צריכת סמים ו/או אלקוהול ככל שיידרש ע"י שירות המבחן.

מובהר לנאשם כי אם לא ימלא כנדרש את המוטל עליו, ישוב ביהמ"ש וידון בעונש שיוטל עליו.

ז. בשל מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, לא מצאתי לנכון להשית עליו קנס.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ב אלול תשפ"ב, 08 ספטמבר 2022, בהעדר הצדדים.